

UUT'T OLDE VODDEN

Neet alléne bie'n instansie
Moar ok andren heb vekansie;
Dat kwam taamluk trage,
Int eerste een paar dage
Moar kreeg noderhand expansie.

Ut was iets dat ons neet lag,
Gin mense hier had ooit edach
Ummers dat't zol bestoan
Daj teumug konnen goan,
Neet werken op een werkeldag!

En der wod ons an-e-wreven
Dat ter toch steet eschreven
Dat'tis ons mensen lot
Daj veur tbrood werken mot
Met vólle zweit; das zo ebleven.

Toch zeien ze wat joarn eleen
Ut zol goed wèen veur iederéen
Ast zommers was mooi weer
Daj effen us een keer
nDag utrôsten, gewoon niks
deen.

Dat is destieds àn-eslagen
En bunt ze doorop goan jagen,
Biej somme bedrièven,
(tGing neet zonder kièven),
Kwam'n vekansie van twee
dagen.

tBeviel de mense moar wat bes
En wiej zagen toè, de res
Dee zachjes an ok met,
Ze gavven op't vezet
Al waarn ze der eers teeg'n ewes.

Al wast toè nog neet algemeen
Iej konnen toch al welhoas zeen
nPaar dage neet werken,
dArbeid iets pe beperken,
Bleef alles wel um op de been!

Biej de boer gingt minder vlot
Zommers kan doar gin mense vot,
Veral ast is goed weer
Wette toch hoas neet meer
Hoè hé tmet zn werk reddén mot.

Moar andren zoas op'n fabriek

Zaggen vekansie as romantiek,
Zoln nòa bos en heiè goan
tWerk zol dèn dag stille stoan,
Vegat'n dan de daaglukse kliek.

De metseler en timmerman
Dee nammen dr'tgenot ok van,
De steiger was velòaten
Zee veulden zich ve-wòaten
Dat vekansie in de bouw ok kan!

Der waarn der toè'nhele boèl
Dee opkwammen veur tgoeie doel
Ve-kansie in de zommer
Met zonne en met lommer
Dan effen uut ut werk-gewoel

Ai etten heb dat lekker smaakt
Ist meespat daj um extra raakt,
Ast goed utvòlt een keer
Dan wil i'j doorvan méér!
Moeizaam wod etten dan estaakt.

En vekansie zon paar dage,
Zee lièpen astware stage,
tWas een soort oefentied
Genòg vonnen ze't niet
Ze wollen nog meer vriej, grage!

Dat ging àn; nò een paar joar
Spìden ze ut moor mooi kloor
Kregen der een dag bie!
En nuderhand (dat kriej)
Ging't "enkle dage" gans teloor.

Toè'tok neet bie twee wekke bleef

Gingt met enkelen welus scheef,
z'Gingn néus eur beene stoan!
Dee kon'n neet ummegòan
Met geld en gingen dan op dreef.

Toè t'nog'n paar dage wèzen zol
Sloègen ze nog neet op hol,
Ze zat'n op eur stekke
Vake bie de bekke
Probeern o f de vis bieten wol.

Moor toe ut enkle wekke wier
Wollen zee ok gróót plezier
En veur wat vólle gein
Is òns land toch te klein!
Ut leek eur te bekrompen hier.

Of sommegen al zek: "Hoè kant!"
Ze goat gewoon nòa tbutenland
Umdat ut noew toch kan
Nemt ze ut ter moar van,
Ze doot toch wel hups arrogant.

tIs met eur ummers zó esteld
Ze kreeg'nslop vekansiegeld
Dee ronde guldenz zollen
Ze deùnug loaten rollen,
In "deurdraajen" bunt ze'nheld.

Och, d'ene mens is d'andere niet
En waj zo van mekare ziet
Doar wod wels op eschollen;
Toch kuj ter wel op hollen
Wee alles opmaakt breg'tneet
wied.

OME JEHAN